

အောင်နှင်းသစ်

အိမ်ပြန်ညလမ်း

ကဗျာရှည်စုစည်းမှု

အောင်နင်းသစ်
အိမ်ပြန်ညာလမ်း
ကဗျာရှည်စုစည်းမှု

ငါ့ကဏ္ဍလမ်းကပ်ပတ်မှာပါပဲ
ရေဒီယိုဖွင့်နားထောင်တယ်
ဝေအုပ်ကောင်းတွေ့ရှာပတ်တယ်
အလကားပဲ
အာတစ်ခုမှခေါင်းထဲပရောက်ခဲ့အုံး
ကြော် . . . ငါ့အွေးကြောပေါ်
တရွရွပင်းနာမည်။

mgv0e.com

POEM0050
1,500.00 KS

mgyoe.com
အိမ်ပြန်ညလမ်း ကဏ္ဍရှည်စုစည်းမှု၊ အောင်နှင်းသစ်
မျက်နှာပုံနှင့် အတွင်းသရုပ်ဖော် - နိုင်ခွန်အား
စာမျက်နှာ ၆၃ မျက်နှာ၊ ၁၄.၅ စင်တီ x ၂၁ စင်တီ

ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်းဦး၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ(၀၀၅၃၈)၊ ကျ၊ ၁၆၄လမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကင်း။
ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်ဝင်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်(၀၀၄၁၂)၊ ၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ ရန်ကင်း။
၂၀၁၉၊ မတ်လ၊ ပထမအကြိမ်၊ အုပ်ရေ ၅၀၀၊

ရောင်းစျေး ၁ ၅ ၀ ၀ ကျပ်

email: skccph@gmail.com ; P.O.Box: 705
www.facebook.com/SKCCmyanmarbook
www.skccmyanmarbook.com

mgyoe.com

အိမ်ပြန်ညလမ်း

ကဗျာရှည်စုစည်းမှု

အောင်နှင်းသစ်

မေမေစာကြီး ၂၀၁၅

mgyoe.com

mgyoe.com

မာတိကာ

□	စကားအနည်းငယ်	က
၁။	ပြတ်ကျနေတဲ့ ဝိုင်ယာကြိုး	၁
၂။	ပူနွေးတဲ့ဟင်းတစ်ခွက်	၉
၃။	ပြီးခဲ့တဲ့နှစ်အကြောင်း ဖော်ပြချက်	၁၅
၄။	ဆက်သွယ်မှုရေယာရဲ့ အပြင်ဘက်မှာ	၂၃
၅။	တိတ်ဆိတ်မှု	၃၁
၆။	သူငယ်ချင်းဆံ့ရှည်	၄၅
၇။	အိမ်ပြန်ညလမ်း	၅၁
၈။	အခု ဘယ်လိုလဲ	၅၉

mgyc.com

mgyc.com

စကားအနည်းငယ်

ကျွန်တော်ဟာ တစ်ခုခုကို ရည်ညွှန်းခဲ့ပါတယ်။
ကျွန်တော်ရည်ညွှန်းခဲ့တဲ့ တစ်ခုခုဟာ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်
ပြန်ဖြစ်ခဲ့သလို

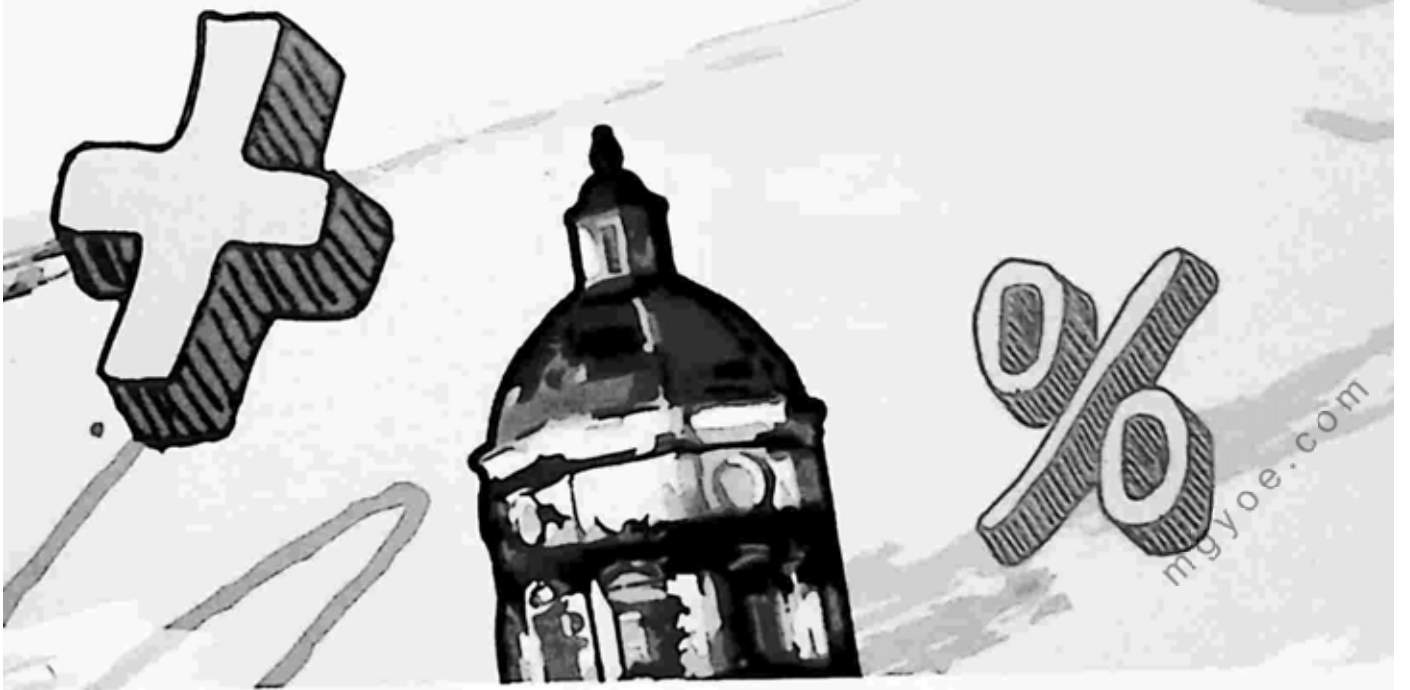
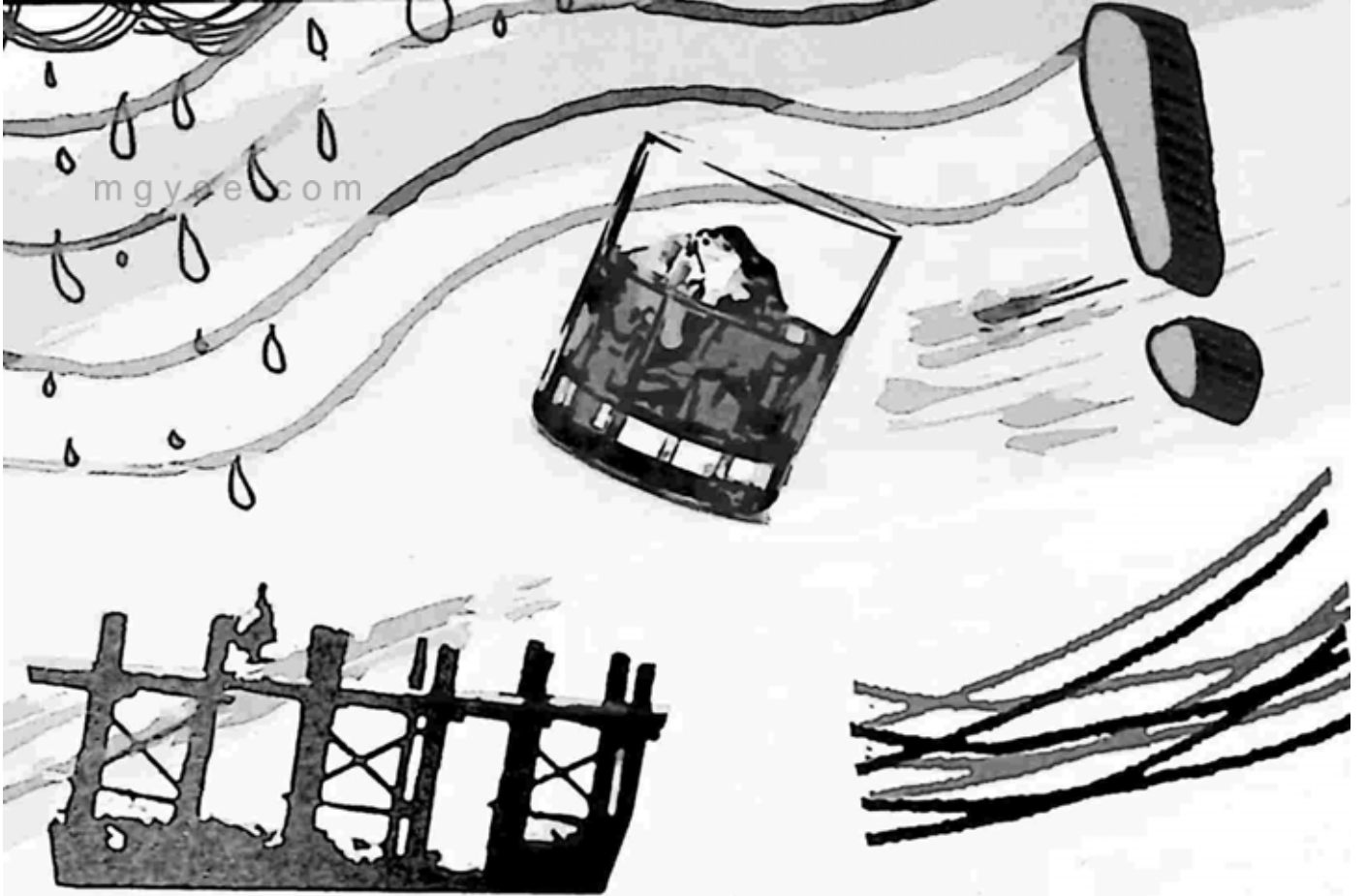
ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ပြန်ဖြစ်ခဲ့ခြင်းဟာလည်း
ခင်ဗျားတို့တတွေဖြစ်ခဲ့လို့ နေပြန်ပါတယ်။

တစ်ခုခု၊ ကျွန်တော်၊ ခင်ဗျားတို့တတွေဟာ
မှောင်မိုက်နေတဲ့ လမ်းမများ။ ကျယ်လောင်စွာ
အော်မြည်နေတဲ့ နာကျင်မှု။ မီးအမြီပျက်နေတဲ့ နေ့ရက်များ။

လေးစားစွာ
အောင်နှင်းသစ်
၂၀၁၉၊ ဇန်နဝါရီ။

mgyc.com

mgyc.com

ပြတ်ကျနေတဲ့ ဝိုင်ယာကြိုး

(၁)

ယိုင်နဲ့ ဇရပ်အိုကြီးပေါ်က ညတွေ
 လေတဖြူးဖြူး တောင်သမန် ညတွေ
 ငါတို့ အော်ကျယ် အော်ကျယ်
 ငါတို့ မူးခဲ့ တောမ ညတွေ
 မင်းက
 ငါတို့ခွက်တွေထဲ ဝိစကီတွေ လောင်းထည့်လို့
 မင်းဖောက်ခဲ့တဲ့ ခြောက်လိပ်တွေလို
 ငါတို့ တရုန်းရုန်း
 တဝုန်းဝုန်း ပေါက်ကွဲလို့
 ငါတို့ လေးလေးနက်နက်
 တဝေါဝေါ အသံမြည်လို့။

မိုးတွေကရွာ
 ဓာတ်ငွေ့အိုးပေါ်မှာ
 ငါတို့အသက်တွေကို တင်ပြီး
 ဆက်ခဲ့ရတဲ့ ခရီး
 ခရီးက မပြီးသေး
 လေးဘီးကားစုတ်နဲ့ ငါတို့ လူအုပ်
 ဘယ်လိုမှ အလုပ်မဖြစ်ခဲ့တဲ့ နောက်ဆုံး
 မြက်ရိုင်းတော အလယ်က ရတနာပုံလမ်းကို
 ငါတို့ ခြေကျင်လျှောက်ခဲ့ကြ။

နီဝင်ဘာည
 မင်းရော ငါတို့ရော
 မိုးစက် တဖျောက်ဖျောက်ကြားကနေ
 ခရီးကို ရှေ့ဆက်ခဲ့။

နီဝင်ဘာည
 ငါတို့အရေပြားတွေကို ကုတ်ခြစ်နေတဲ့
 ဆောင်းလေအေးအေး
 ငါတို့ကို လာဖဲ့နေတဲ့ သူစိမ်းတွေကို
 ငါတို့ ရင်ကော့ပြီး ရင်ဆိုင်ခဲ့ပေါ့
 နီဝင်ဘာည။

(၂)

နှစ်တွေ ကြာခဲ့တယ်
 နောက် မင်းဆံပင်တွေ ရှည်လာခဲ့တယ်
 နောက် မင်းအတွေးအခေါ်တွေ
 ရဲဝင့် ပြောင်လက်လာခဲ့တယ်
 ဆံပင်တွေရှည်လာတဲ့ မင်းကို
 ငါတို့က ကိုဆံရှည်လို့ ခေါ်ခဲ့ကြတယ်။

ငါတို့ဟာ
 လောကကို ချစ်ခဲ့ကြတယ်
 ဒါပေမဲ့
 မင်းက
 ငါတို့ချစ်တာထက် ပိုခဲ့တယ်။

ကြာခဲ့တဲ့ နှစ်တွေထဲမှာ
 အချိန်တွေက
 ငါတို့ကို တတိတိနဲ့ ကိုက်ဖြတ်ခဲ့ပေါ့။

ရှင်သန်ခြင်းကို နှောင့်ယှက်နေတဲ့
အငွေ့အသက်တွေကိုလည်း
ငါတို့ ရင်ဆိုင်ရှူရှိုက်ခဲ့ရပေါ့။

မင်းလည်း နှစ်တွေထဲမှာ
တွန်းထိုးခံခဲ့ရမှုတွေနဲ့
ငွေကုန်ကြေးကျမှုတွေနဲ့
နေရောင်ခြည် ၀၀လင်လင် မရခဲ့တဲ့နေ့တွေနဲ့
စိတ်မှာ
နှလုံးသားမှာ
ဒဏ်ရာတွေနဲ့
ပြေးလွှားရှင်သန် အမောတွေနဲ့။

(၃)

အခုတော့
ဒီကဗျာမှာ မသုံးချင်တဲ့ “အခုတော့” ကို
သုံးလိုက်ရပြီ။

အခုတော့
မင်းက
ငါတို့နဲ့ဝေးတဲ့ ကမ္ဘာတစ်နေရာမှာ
ဘဝရဲ့ကားကို
ယုံကြည်ချက် လမ်းမပေါ်မှာ
ဆက်လက်မောင်းနှင်လို့။

အခုတော့
ငါတို့က
ဘယ်သူက ဘာမှန်း
ဘာက ဘယ်သူမှန်း ခွဲမရတဲ့
နေ့တွေထဲမှာ။

အခုတော့
ငါတို့က
ခါးလို့ ခါးမှန်းမသိ
ဒုက္ခကို ဒုက္ခလို့ မသိတော့တဲ့
လူတွေကြားမှာ။

အခုတော့
 ငါတို့က
 နွမ်းပါးလေပြည်ညင်းနဲ့
 ခေတ်ကြီးထဲမှာ။

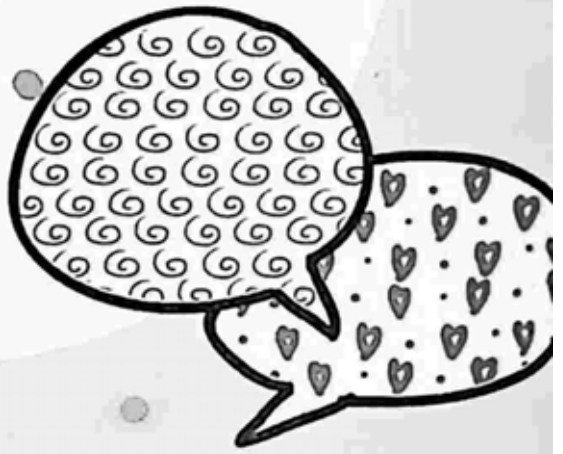
အခုတော့
 မဆုံးသေးတဲ့ ငါ့ရဲ့ကဗျာကို
 “သတိရတယ် သူငယ်ချင်း” လို့ ရေးခဲ့တဲ့
 ငါတို့မိတ်ဆွေ ကဗျာဆရာရဲ့ ခေါင်းစဉ်နဲ့
 ခဏရပ်လိုက်ပါရဲ့
 “သတိရတယ် သူငယ်ချင်း”။

မုခမဂ္ဂဇင်း၊ မတ်၊ ၂၀၁၈။

ပူဇွေးတဲ့ဟင်းတစ်ခွက်

၁။ ဘဝဆိုတာ
 ဘဝဆိုတာ
 လက်ရမ်းမရှိတဲ့ တံတားကျဉ်းကျဉ်းကို
 ဖြတ်ကူးရတာ
 ဘဝဆိုတာ
 လူရွှင်တော်တွေထက်
 ပိုရယ်မောရတဲ့ လူတွေရှိတဲ့နေရာ။
 ဘဝဆိုတာ
 မြို့တကာ လျှောက်သွားနေတဲ့ အရူးကြီးပါကွာ။
 ဘဝဆိုတာ
 ဒေါင်းဖဲဆွဲနေချိန်မှာ
 လောင်ဖဲ နှစ်ချပ် ဆွဲတက်လာတာ။
 ဘဝဆိုတာ
 ခလုတ်တွေ ပွန်းတီးဆွေးမြည့်နေတဲ့
 ကက်ဆက်အိုကြီးတစ်လုံးပေါ့ကွာ။
 ဘဝဆိုတာ
 ပို့စကတ် နောက်ကျောဘက်မှာ ရေးထားတဲ့
 စာသားတွေလည်း ဖြစ်နိုင်ပါသေးရဲ့။

mgypic.com

mgypic.com

၂။ ညတုန်းက
 မလုံတဲ့
 သက်ငယ်မိုး အပေါက်ကလေးကနေ
 ဆန်းစလကို မြင်ရတယ်
 အဖြူစက်လေးတစ်စက်အဖြစ်။

၃။ သေနေတဲ့ ညနေခင်း
 ချိန်းထားတဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေမရှိ
 ငေါင်နေသူ ငါ သီချင်းလည်း ဆိုစရာမရှိ။

၄။ တည်ဆောက်ခြင်း
 မှောင်နေတဲ့ အခန်း
 လွတ်ကျသွားတဲ့ စိတ်
 တို့နှစ်ဦး။

၅။ ဟာသတွေနဲ့ လောကမှာ
 ငါ ရယ်နေမိ
 ငါ ခွက်ထိုးခွက်လန် ရယ်နေမိ
 ငါ ရယ်နေမိ
 ငါ ခွက်ထိုးခွက်လန် ရယ်နေမိ။

၆။ ရမ္မက်
 မိုးပေါ်ကို မော့ကြည့်တော့
 ရွာချတော့မယ့် မိုးသားတွေ
 ငါ အမိုးအကာ မယူဘဲ
 လမ်းမပေါ် ပြေးထွက်ခဲ့ပေါ့။

၇။ နှုတ်တစ်ရာ စာတစ်လုံး
 လွမ်းဆွတ်သတိရခြင်းကို
 ဖုန်းဆက်ပြီး မပြောချင်ဘူး
 စကားတွေ လေထဲ ပျောက်ကွယ်သွားမှာမို့။
 လွမ်းဆွတ်သတိရခြင်းကို
 စာရွက်ပေါ်မှာ စာလုံးလေးတွေ ချရေးပြီး
 မင်းဆီ ပို့လိုက်ပါရဲ့။
 ငါ့ လွမ်းဆွတ်သတိရခြင်းကို
 မင်း ထုတ်ထုတ်ဖတ်ပြီး
 သတိရနေအောင်လေ။

၈။ အထီးကျန်
 ဟိုးမှာ... ကြည့်စမ်းပ
 လယ်ကွင်းတွေ အလယ်မှာ သစ်တစ်ပင်
 အရွက်တွေကြွနေပုံ။

၉။ အဘိုးအိုနဲ့ စားပွဲထိုးလေး
 အဘိုးအိုဟာ
 တောင်ငှေးကို စားပွဲမှာ ကပ်ထောင်ပြီး
 လက်ဖက်ရည်ပူပူကို မှုတ်သောက်ရင်း
 လမ်းမကို ငေးကြည့်နေတယ်။
 စားပွဲထိုးလေးဟာ
 ရေနှေးလျော့သွားတဲ့ ဓာတ်ဘူးတွေထဲကို
 ရေနှေးလိုက်ဖြည့်ရင်း
 လမ်းမကို ငေးငေးကြည့်နေတယ်။

၁၀။ မြို့ပြဝတ္ထု-၃
 လူတစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်ဟာ
 သွားရင်းလာရင်း
 အတောမသတ် ခွဲခွာရတယ်။ ။

၂၀၀၇-၂၀၀၉၊
 စံပယ်ဖြူမဂ္ဂဇင်း၊ မတ်၊ ၂၀၁၁။

ပြီးခဲ့တဲ့နှစ်အကြောင်း ဖော်ပြချက်

သူဟာ
 အရပ် ၅ ပေကျော်
 အသက် ၄၀ ကျော်
 အိမ်ထောင်မပြုရသေးတဲ့
 ယောက်ျားတစ်ယောက်ပေါ့။

သူဟာ
 မြန်မာပြည် မြောက်ပိုင်းက
 မြို့တစ်မြို့မှာ မွေးခဲ့ပြီး
 ခုချိန်ထိ အဲဒီမြို့ ပြန်မရောက်ဖြစ်ခဲ့သူပေါ့။

သူ့ဘယ်ဘက်လက်က ထွက်လာတဲ့ လက်ရေးဟာ
 သူ ယုံကြည်မှုတွေပဲတဲ့
 သူဟာ ဖန်သားပြင်ပေါ်က ဘောလုံးပွဲတွေကို
 အိပ်ပျက်ခံ သဲကြီးမဲကြီး ကြည့်တတ်တယ်
 အော်စလိုမြို့ကလာတဲ့ သတင်းတွေကို
 အမြဲ နားထောင်တယ်။

သူဟာ

ဝါယာကြိုးတွေထဲက

ရှုပ်ထွေးတဲ့ အသံပလံတွေကို နားစိုက်ခဲ့တယ်

လက်ဖက်ရည်ခွက်ထဲက ခံစားမှုတွေကို

တစ်မုဟုတ်ချင်း မော့သောက်ခဲ့တယ်

ရိုင်းစိုင်းတဲ့အကက်ဖြူကို

ရဲဖန်ရဲခါ သောထိပြုံး

စာပြဲစာပြဲကျေးကျေး ဖိုဝေခွဲတက်။

သူ့အခန်းရဲ့ ခေါင်းရင်းဘက်နံရံမှာ
 ပန်းချီမုတ်သို့ ဆွဲပေးထားတဲ့
 သူ့ ပုံတူပန်းချီကား ရှိတယ်။
 မြက်ခင်းပေါ်ထိုင်ပြီး လူ့ဘဝကို ရယ်မောနေတဲ့
 မွန်ရိုးရှိတယ်။
 လက်ဝဲဘက်နံရံမှာတော့
 မြို့လယ်ကောင် လမ်းပေါ်မှာ
 စီးကရက်ခဲနေတဲ့ ဂျိမ်းစ်ဒင်းရှိတယ်။

သူဟာ
 ကုန်းဆင်း ကုန်းတက်တွေနဲ့
 တောအုပ်ဆန်ဆန်
 မြို့အနောက်ဘက်ကျတဲ့ ရပ်ကွက်လေးထဲမှာ
 သူ့အသက်ရှူမှုနဲ့သူ နေတယ်။

သူဟာ
 ဂျနီဖာလိုပက်ခ်ရဲ့
 ဆူဖြိုးတဲ့အလှကို စိတ်ဝင်စားတယ်
 ဘရာဇီးဘောလုံးအသင်းရဲ့ တိုက်စစ်ကို
 သဘောကျတယ်
 ဂျေဒီဆလင်းဂျားရဲ့
 ‘ဂျိုခင်းထဲမှာ လိုက်ဖမ်းသူ’ ကို စွဲလမ်းတယ်။

သူဟာ
 ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း
 တောထဲတောင်ထဲက ‘အုမ်းမစွမ်’ ရွာလေးမှာ
 မူလတန်းပြ ကျောင်းဆရာလေး လုပ်ခဲ့ဖူးတယ်
 အဲဒီမှာ
 ‘အဝေးရောက်ရဲ့ဆောင်း’ နေ့တွေကို ဖြတ်ခဲ့တယ်
 နက္ခတ်စုံမယ့်ညကို စောင့်ကြည့်ခဲ့တယ်
 ‘ခတ္တာပွင့်ရာ’ ဆိုတဲ့ အက်ဆေးဟာ
 သူ့ဘဝ သူ့ဇာတ်ကြောင်းတွေပါပဲ။

သူဟာ
 မိရိုးဖလာ စိတ်ကူးစိတ်သန်းတွေထဲက
 ခွဲထွက်နေခဲ့သူပေါ့။
 လှေလှော်ရင်း တက်ကျိုးခဲ့တဲ့
 ငွေစိန့်အကြောင်း သူသိတယ်
 ခင်ဝမ်းရဲ့ 'အမေ' သူသိတယ်
 အသက်ရှင်ခြင်းရဲ့ လေးပင်မှုကို သူသိတယ်။
 သိတယ်
 ဆေးလိပ်သောက်ခြင်းရဲ့ ဆိုးကျိုး သူသိတယ်
 ကွန်းကော့ဒ်လေယာဉ်တွေ
 ဖျက်သိမ်းလိုက်ပြီဆိုတာ
 သူသိတယ်
 ဒဗ္ဗလင်မြို့ကို သိတယ်
 ကန္တာရ ပန်းကလေးအကြောင်း သူသိတယ်။
 သိတယ်
 'ဟင်းဒရစ်ကံရဲ့
 လာကောပြီယကို သွားရာလမ်း'
 သိတယ်
 'ဒတ်ဂလ္လာ့စ်ဒန်းရဲ့ တယ်ရီလမ်းက လူတွေ'
 သိတယ်
 'မောင်ချောနွယ်ရဲ့ ပန်းခြံလမ်း'။

သူဟာ
 ဝါယာကြိုးတွေထဲက
 ရှုပ်ထွေးတဲ့ အသံဗလံတွေကို နားစိုက်ခဲ့တယ်
 လက်ဖက်ရည်ခွက်ထဲက ခံစားမှုတွေကို
 တစ်မုဟုတ်ချင်း မော့သောက်ခဲ့တယ်
 ရိုင်းစိုင်းတဲ့အရက်ဖြူကို
 ရံဖန်ရံခါ သောက်ပြီး
 ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး ရီဝေခဲ့တယ်။
 သူ့ဘဝမှာ
 လျှာထိုးဦးထုပ် တစ်လုံးဟာလည်း
 အရေးပါခဲ့တယ်။
 မန္တလေးမြို့ကြီးမှာ အငွေပျံ့ခဲ့တဲ့
 သူ ချွေးသီးချွေးပေါက်တွေဟာလည်း
 အရေးပါခဲ့တယ်။
 ရုပ်ရှင်ဆန်ဆန်
 တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဘဝက
 အချစ်ရေးဟာလည်း အရေးပါခဲ့တယ်။
 (အထိနာခဲ့ရ သူ့ငယ်ဘဝတွေပေါ့။)

သူဟာ
 လပေါ် လူရောက်ပြီး နှစ်ပေါင်း ၂၀ အကြာက
 မိုးရွာတဲ့နေ့တွေကို သတိရနေတတ်တယ်
 'ရွှေလီ' ဆိုတဲ့ ကဗျာတစ်ပုဒ်အကြောင်းကို
 ပြောပြနေတတ်တယ်
 ကရင်တိုင်းရင်းသူလေး နော်လယ်ထူးရဲ့
 ပြင်းရှုတဲ့ သီချင်းသံကိုလည်း
 လွမ်းဆွတ်မှုနဲ့ နားဆင်နေတတ်တယ်။
 သူ့စိတ်ထဲ အလိုမကျတဲ့ နေ့တွေမှာတော့
 သူ့အခန်းထဲက မျက်နှာကြက်ကို
 တိတ်တဆိတ် ငေးရီစိုက်ကြည့်နေတတ်ရဲ့။